

10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων (+305-311).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν γ΄.

(Τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρίου §§13-14).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσόστομου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερά φυλλάδι.

* * * * *

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ΄, καὶ τῆς ἑορτῆς γ΄ εἰς δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· δοξάζομεν σε μονογενές.

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύψτεσθε.

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ανατολικά.

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι· Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται· χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη· Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήρηται.

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρτισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'. (10 Σεπτ.)

Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβὶμ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τὸν θρόνον, τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· τὸ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς στείρας κηρύσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὐάν, ἐκ τῶν ὠδίνων ἠλευθέρωσας· Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν· ὁ οὐρανὸς τῇ γῆ χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν, αἱ ψυχαὶ Δικαίων ὠδάς, πιστῶς ἀνακραζούσαι εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένη; κύκλω σου τεχθείσης ἰστάμεναι, κόραι χαρμοσύνως χορεύουσαι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶσαι· Ἐτέχθη, τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος· πύλαι ἠνοιχθήσαν στείραι· τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.
(δοξαστικὸν τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς).

Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα Ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνευματικῇ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ σήμερον τίκεται, ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοὶ· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένης· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος· ἡ Ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος. Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

***

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχινον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92 β' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92 β' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92 β' 1)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόνητος Κύριος· σκυλεύσας ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 93' 1).

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 93' 1)

Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ἄδου κάθοδος, Φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 93' 5).

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ

πτεισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου. (ἐκ τῶν ἀποστίχων)

Ἐν εὐσήμερῳ ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῆ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυῖδ σήμερον τίκεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοὶ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. β΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.**

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνημάτα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξάνεστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. (10 Σεπτ.)**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὤμοσέ μοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· Γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα· Ληστής ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε· ἄρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητήν; ἢ πάλιν δεῖξεις με ἀλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὡς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερψούμενε Σωτήρ, ὃν ὕμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. (10 Σεπτ.)**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἢ σύμπασα, καὶ θεουργεῖται. Συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσα-

τε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρώων σε *
ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶ-
τερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ *
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐ-
λευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὦ μα-
θήτριαι, κερνᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ
ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· *
Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σω-
τὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστα-
σιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγ-
γέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· * Τί μετὰ
νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ
* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα

* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κρά-
ζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυ-
νε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θε-
ὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι,
καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ
Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο·
Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ
παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σω-
τῆρ μου· Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης
δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρω-
τι πτερουμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρα-
τά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὸς γὰρ ὄν,
τῆς Τριάδος ἕν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν
βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιω-
ρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς θ΄ (9).

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (θ΄ 33, 37)

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (θ΄ 2)

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ...

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (θ΄ 3)

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτι πρῶτη σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούτος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ', καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς (ἄνευ εἰρμῶν).

Ωιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντριβὼν πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύνοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθεῖς, Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπανται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χάραν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ συντριψάντι πολέμους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ Δαυῖδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρ-

ματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεῷ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῳ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ, Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γαλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρω, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Ωιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσιν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνη ἀγαθὴ καὶ φιλόνητορ.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασιν Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐ-

εργεσίαν σοι ἠμεΐψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῆς ἐορτῆς ὁ β' κανὼν. Ωιδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σῶφρον Ἄννα, καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ μακαρίζει Αἰεπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσοῦσαι ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλάστησασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σοι γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ανατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδειχθῆς τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κύησασα.

Δόξα.

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσία, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναϊδίον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρόρησῃ τῇ μόνη Ἄγνῃ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησις σου, πάση τῇ οἰκουμένη.

[Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτὴρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐ-

ταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἐν Βιθυνία ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας. (†305)

Στίχ. Ἡγοῦντο Μηνοδώρα καὶ Μητροδώρα
Καὶ Νυμφοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτη δωρῶνυμοι ἔκθανον αἱ τρεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρουφαβᾶ.

Στίχ. Βαρουφαβᾶς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότης,
Οἰκεῖον αἷμα συντριβεῖς ξύλοις χέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Λουκᾶς ὁ θεῖος σὺν Ἀπελλῇ καὶ Κλήμης,
Ἀπόστολοι σύνεισι τοῖς Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰας, ἣτις ξίφει ἐτελειώθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,
Καὶ σοι προσήχθη, Σῶτερ, ὡς εὐπνουν ἴον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Πουλχερία ἡ βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†453)

Στίχ. Ὦντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,
Ἐκ δεξιῶν σου Βασίλισσα Χριστέ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐδοκίας τῆς βασιλογόνου, ὀσιακῶς ἀσκησάσης καὶ κοιμηθείσης ἐν εἰρήνῃ ἐν Ἱεροσολύμοις.

Στίχ. Εὐδοξον σχοῦσα τὴν γνώμην, Εὐδοκία,
Ἐν Σιών ηὐδόκησας ἀσκήσει μείναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἡσαΐου, τοῦ κομίσαντος εἰς Κύπρον τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Ἐλεούσης Θεοτόκου καὶ ἐγείραντος τὴν τοῦ Κύκκου Μονήν.

Στίχ. Κύκκου σεμνεῖου, Ἡσαΐα, δομητορ,
Ἐν δόμοις ἄνω σὺν τῇ Πανάγνῳ χαίρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ῥώσου, τέκνου τῆς ὑπακοῆς ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα διαλάμψαντος.

Στίχ. Λόγον τῷ Πατρὶ ὑπακούσαντα, Παῦλε,
Μιμησάμενος, ὑποτακτικὸς λέγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάσαφ τοῦ πρίγκηπος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Σωτηρόπετρας παρὰ τὴν λίμνην Κουμπένσκ.

Στίχ. Φθαρτὴς ἀλογήσας δόξης, Ἰωάσαφ,
Δόξης τῆς ἀφθάρτου τρυφᾶς αἰωνίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς σεπτῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ τὴν ῥίζαν ἐλαίας ἐν τῇ νήσῳ τῶν Τρικκέρων ἐν τῷ Παγασητικῷ Κόλπῳ τῆς Μαγνησίας κατὰ τὸ ἔτος ,αωκε΄ (1825).

Στίχ. Εἰκὼν ἡ θεία τῆς Πανάγνου τῷ κόσμῳ,
Ὁφθεῖσα δωκε, νῦν χάριν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἱερὰ καὶ εὐγνώμων τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ὁρχομενῷ κατὰ τὸ ἔτος ,αϞϞμγ΄ (1943), ὅτε ἡ Πανάχραντος Κόρη καὶ τοῦ κόσμου Δέσποινα, Πρέσβειρα καὶ Σκέπη τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν λαοῦ, ἡ ἐν τῇ παλαιφάτῳ Μονῇ Σκριμποῦ τιμωμένη καὶ προσκυνομένη, ἐξαισίως κατέπληξε τοὺς δυνάστας, βουλευομένους τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφὴν τῆς πόλεως, ἀκίνητοποιήσασα τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ δι' ὀράματος ἐμφανῶς ἀπειλήσασα καὶ παρεμποδίσασα τούτους.

Στίχ. Ὁρχομενὸς σέσωσται τῇ χάριτί σου,
Ὅθεν τὰ σῶστρά σοι προσάγει, Παρθένε.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει ,αϞκβ΄ (1922). Ἔτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησιῶν, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναι-

ρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις, λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη, συνάθλων πληθὺς ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμητῶν νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀποκαρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως μαρτυρησάντων. (1918-1922).

Στίχ. Νεοὶ Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὤφθησαν πλήθος ἐκ χειρῶν τέκνων Ἄγαρ.

Στίφος νεόλεκτον ἱερῶν μαρτύρων, Αἰδῶ Ἰωνίας σὺν Ποιμέσιν ἄρνας.

Πληθὺς τῶν νεάθλων θώκῳ θεοῦ πάρα ἔστη. Ἐνδεκα θεοῖδεις ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἦνωσεν, * ἐπ' εὐρους διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὄπλον * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ΄.

Ῥάβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα * τῇ στειρευούσῃ δὲ πρόφῃ * Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ωιδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ωιδὴ ε΄.

Ὡ τρισμακάριστον Ξύλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος * δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωιδὴ ζ΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς * ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, * τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν * ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ωιδὴ ζ΄.

Ἐκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς * ὅμως τρεῖς παῖδας * οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον * ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλῳ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον * Ὁ ὑπερῦμνητος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργὸν Πατέρα Θεόν * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάνα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζῶν ἡν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ή ψυχή μου τόν Κύριον, καί ήγαλλίασε τò πνευμά μου επί τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καί ένδοξοτέραν * άσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τήν άδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, * τήν όντως Θεοτόκον, * σε μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ίδου γάρ άπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αί γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ότι έποίησέ μοι μεγαλεΐα ό δυνατός, καί άγιον τò όνομα αὐτοῦ· καί τò έλεος αὐτοῦ εις γενεάν καί γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Έποίησε κράτος έν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ύπερηφάνους διανοΐα καρδιάς αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθειλε δυνάστας άπό θρόνων καί ύψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ένέπλησεν άγαθῶν καί πλουτοῦντας έξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ζ'. Άντελάβετο Ίσραήλ παιδός αὐτοῦ μνησθῆναι έλέους, καθώς έλάλησε πρòς τοὺς πατέρας ήμῶν, τῷ Άβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ έως αἰῶνος.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καταβασία. Ωιδή θ'.

Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, * άγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, * ύφ' οὐ τò τοῦ Σταυροῦ * ζωηφόρον έν γῆ * πεφυτούργηται δένδρον· * δι' οὐ νῦν ύψουμένου, * προσκυνούντες αὐτόν, * σε μεγαλύνομεν.

Συναπτή μικρά, μεθ' ήν έκφώνησις·

Ότι σε αἰνοῦσι πᾶσαι αί δυνάμεις...

***

Ήχος β'.

Άγιος Κύριος ό Θεός ήμῶν.

Άγιος Κύριος ό Θεός ήμῶν.

Άγιος Κύριος ό Θεός ήμῶν. Ύψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ήμῶν καί προσκυνεΐτε τῷ ύποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ότι άγιός έστιν.

Αναστάσιμον Έξαποστειλάριον Γ'.

Ότι Χριστός έγήγερται, μή τις διαπιστεΐτω· έφανή τῇ Μαρία γάρ, έπειτα καθωράθη, τοῖς εις άγρον άπιουσι· μύσταις δέ πάλιν ώφθη, άνακειμένοις ένδεκα· οὐς βαπτίζειν έκπέμψας, εις οὐρανούς, όθεν καταβέβηκεν άνελήφθη, έπικυρῶν τò κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τῆς Έορτῆς. Φῶς αναλλοίωτον. (10 Σεπτ.)

Ό γλυκασμός τῶν Άγγέλων, ό φωτισμός τῶν ανθρώπων, ή προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννητορ Μαρία, τοὺς σε ύμνοῦντας έν πίστει, ρῦσαι πταισμάτων Παρθένε.

***

ΑΙΝΟΙ

Ήχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον. Αἰνεΐτε τόν Κύριον έκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεΐτε αὐτόν έν τοῖς ύψίστοις. Σοι πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεΐτε αὐτόν, πάντες οἱ άγγελοι αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτόν, πᾶσαι αί δυνάμεις αὐτοῦ. Σοι πρέπει ύμνος τῷ Θεῷ.

Ή Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί

Στιχηρὰ Αναστάσιμα. Ήχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι έν αὐτοῖς κριμα έγγραπτον· δόξα αύτη έσται πᾶσι τοῖς όσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, έσφραγισμένου τοῦ τάφου ύπό τῶν παρανόμων, προήλθες έκ τοῦ μνήματος, καθώς έτέχθης έκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ έγνωσαν πῶς έσαρκώθης, οἱ άσώματοί σου Άγγελοι οὐκ ήσθοντο πότε άνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· άμφοτέρα γάρ έσφράγισται τοῖς έρευνῶσι· πεφανέρωται δέ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνούσιν έν πίστει τò μυστήριον· ό

άνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς, τριημέρου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σφῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῖδ, μάλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στειρίας τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ

σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδωρηται.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στειρίας τίκτεται ...

Στίχ. ζ'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στειρίας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στειρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε κρᾶζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθοῦσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσιν, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ὀυσάμενος· * ἐφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνη πολυέλεε.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ
δ' ἐκ τῆς C' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πά-
σης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ,
εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
(ρλα' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ
πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευ-
θήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ
πρωῖ. (με' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νε-
κρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβὶδ, ἡ-
τοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρε-
τίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα' 13)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθά-
νατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐ-
τήν. (ρλα' 14)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἦ γέννησις σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πά-
ση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡ-
μῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραί-
νουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνω-
μα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Ἦ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Ἦ γέννησις σου, Θεοτόκε, ...

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ΄ Ἀυγούστου ἕως ιβ΄ Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα΄ Ἀυγούστου καὶ τῆς α΄ καὶ ζ΄ Σεπτεμβρίου).

ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα * ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, * καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ * ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου * ἠλευθερώθησαν, ἄχραντε, * ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει σου· * αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, * ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων * λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· * Ἡ στεῖρα τίκτει * τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως,
ζήτηει τῇ ΚΒ΄ Κυριακῇ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β΄. (Ψαλμὸς κζ΄).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Στίχ. α΄. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. (κζ΄ 1)

Στίχ. β΄. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. (κζ΄ 8)

(Γαλ. Γ΄ 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλουΐα (γ΄). ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς πη΄).

Στίχ. α΄. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. (πη΄ 20-21)

Στίχ. β΄. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον μου κατισχύσει αὐτόν. (πη΄ 22)

Στίχ. γ΄. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. (πη΄ 29)

Στίχ. δ'. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ
ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. (πη' 30)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν
οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψω-
σεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύ-
ων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἡ-
γάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.
Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν
κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως *
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον,
* σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,

* ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καισύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ωιδαι δ'-θ' τῶν κανόνων.

Ωιδὴ δ'· Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'· Ὁ εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου κένωσιν, ἐξεστηκῶς
ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς
σου ἐλήλυθας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Μερῶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰ-
κόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν
Ἀγαθέ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν
διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ
γλυκειάς ἐδωδῆς, χολὴν Σωτῆρ μου προσίε-
σαι· κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ
θεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀκήκοα Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες πιστοί, τὸν ἄψευστον, τὸν τῷ Δαυῖδ προομόσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὁσφύος παρασχεῖν, πίστει προσκυνῆσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διήνοιξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρπὸν ἐν γήρα τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννη δέδωκας Σωτῆρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σὴν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνήν ἄχραντον Μητέρα σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα, ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἦνθησας, τὴν ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσασαν Δαυῖδ, δυνάμεως ῥάβδον ἡμῖν, φέρουσας· τὸ ἄνθος Χριστόν.

Δόξα.

Δοξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, χερουβικῶς ἐκβοῶν, τῇ πηλίνῃ γλώσση μου· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἷς Θεὸς ἀίδιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπλήρωνται Ἄχραντε, τῶν θεηγόρων αἱ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῇ, τῶν πιστῶς καλούντων σε, σκηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητόν, βάτον καὶ ῥάβδον Ἀαρῶν, φρεῖσαν ἐκ ρίζης Δαυῖδ.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σέ ὀρθρίζω καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἐκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με μετημφίασας πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας, τοῦ μηνήματος τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστόν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας, ἀρᾶς Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντός σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄχραντε· ἀφραστός καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὠδὶς· ἄρρητος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάγματα· ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος βλαστάνουσα, Χριστόν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σήμερον Εὐὰ λέλυται τῆς καταδίκης, λέλυται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐπὶ τῇ γεννή-

σει τῆ σῆ βοῶν ἄχραντε· Ἐν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐ-
λυτρώθημεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι τὴν στεῖραν σήμερον·
ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγ-
γελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστός, τὸ ἄνθος
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἄναρχον προσκυνουμέν σε Τριάς ἀμέριστε,
ἄκτιστον συναΐδιον καὶ συμφυῆ, ἐν μιᾷ οὐσί-
ᾳ, τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυττομέ-
νην ἀεί.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία Τράπεζα· ἔμεινεν
ἡ ἀγνεία σου ὡσπερ τὸ πρίν, ἀσινῆς Παρθένε·
Χριστός γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ παστοῦ Νυμφίος
ὤφθη ἐκ σοῦ.

Ωιδὴ στ´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α´. Ὁ εἰρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνα-
σον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγ-
χνος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης Δέσπο-
τα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος,
καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνήκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν ἄδην Δέσποτα
Χριστέ, καὶ φθορὰ τῷ φθείραντι γενόμενος,
διὰ φθορᾶς, ἐπήγασας τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἀ-
γνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς
ἀληθῶς, παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β´. Ωιδὴ ζ´. Ἦχος πλ. δ´.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τιμῶμεν
καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη Θεο-
νυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν
Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἁγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες
πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέ-
ρα ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ στεῖραι καὶ μητέρες χορεύσατε· θαρσεῖτε
καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἢ ἄτεκνος γὰρ στεῖρα,
τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἥτις λύσει τῶν ὠδί-
νων τὴν Εὐαν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀκούω τοῦ Δαυῖδ μελωδοῦντός σοι· Ἀχθήσον-
ται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται εἰς να-
ὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε κἀγώ, θυγατέ-
ρα τοῦ Βασιλέως ὑμνῶ.

Δόξα.

Ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται
καὶ δοξάζεται Ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ἠυδόκησε,
καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ θεῖον
Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ ἐν
γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύμα-
τος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ κα-
θωράθη, Θεογεννητορ ἀγνή.

Ωιδὴ ζ´. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α´. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Κύριος, τὴν
φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε,
συμφώνως μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρον δέλεαρ, τῇ θεία δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἀπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ Ἀχώρητος, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ ζ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐορτάζομεν Ἀχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν, τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχωμένη· Στεῖρα οὕσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὐας λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδὶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, καὶ βοᾶσιν ἐν Πνεύματι, πρὸς σὲ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεῖραι ἄγονοι σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἄννα πολύτεκνος, καὶ νῦν εὐφραίνομένη· μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον ἄκτιστον, καὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε μετὰ τόκον· σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρία· σὺ τὴν Εὐαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς, Θεογεννητορ ἀγνή.

Ωιδὴ η΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔψαλλον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ τὸ θελητόν, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὡσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τοῦ παντουργοῦ, τῇ καταβάσει ἄδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονῶς ἡμεσε, πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β΄. Ωιδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ποιήσας παράδοξα τῇ στειρωθείσῃ γαστρὶ, ὁ ἀνοίξας Ἄννης ἄγονον μήτραν, καὶ καρπὸν

αὐτῆ δούς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένου, σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου, τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων αὐτήν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, καὶ διδούς ὑετόν, σὺ ὁ δούς Κύριε, ρίζης ἐκ τῆς ἀκάρπου ἐξανθῆσαι, Ἄννης τῆς ἀγίας, ἄχραντον καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα τῆς ἀπαιδίας δεσμά· σὺ ὁ δούς τῆ στεῖρα γόνιμον τόκον, καὶ καρπὸν εὐκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς ἀνεφύης· ἦν Μητέρα ἔσχες κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς οἰκτίριμον ἐπιδημία.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεωργεῖ τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτουργεῖ τῶν ψυχῶν, σὺ ὁ ἄκαρπον γῆν, εὐκαρπον δείξας· σὺ τὴν πάλαι ξηράν, γόνιμον εὐσταχυν, ἄρουραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἀγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τὴν Θεοτόκον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ Τριάς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σὲ ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι εὐλογοῦσι, πῦρ δουλεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριάς Ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡ καινότατον ἄκουσμα! Θεὸς Υἱὸς γυναικός, καὶ ἀσπόρου τόκου, ἄνανδρος Μήτηρ, καὶ Θεὸς τὸ τεχθέν· ὦ φρικτὸν θέαμα! ὦ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένου! ὦ ἀφράστου τόκου· ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Ωιδὴ θ'. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἡσαΐα χόρρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ

ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὄν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς ὅλος συναφθεῖς· μόνος ἁμαρτίας δέ, μὴ μετασχὼν ὄλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεορρῦτῳ αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράντου πλευρᾶς καὶ ζωποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται, εἰδωλικὴ πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προήγαγεν ἡ ἀγνή Κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν, ὄν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Τῆς ἑορτῆς ὁ β'. Ωιδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομήτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία· φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα, καρπὸν τῇ πρῶτῃν στεῖρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ πα-

ραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἀναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * * * *

Δίστιχον παρακλητικόν.

Στερέωσον Ἱερομάρτυς ἐν ὁδῷ ὁμολογίας τὸν ἐν τῇ ὁμωνύμῳ σοι ὁδῷ παρεπιδημοῦντα.

* * * * *

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιοῦμαι Γρηγορίου, τοῦ ἐν Ρεθύμνῃ τῆς Κρήτης γεννηθέντος, ἐν Σκουπιᾷ δὲ Προικοννήσου κατασταθέντος γεωργοῦ τε καὶ προπάππου τῆς ἡμετέρας γενεᾶς γενομένου, ὅστις ἐνέδρα μοχθηρᾷ ἐμπεσὼν καὶ βασάνοις πλείστοις ὑποστάς, ἕνεκα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, μαχαίρᾳ ἐτελειώθη ὑπὸ τῶν μισροτάτων Ὀθωμανῶν, ἐν ἔτει αἰϞκβ'.

* * * * *